

”Det går inte alltid som på Strömsö!” – Nils Torvalds hälsning på Landsbygdsriksdagen

Europaparlamentariker Nils Torvalds kunde inte närvara vid öppningen av den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen i Pedersöre (28-29.3) p.g.a. förkylning. Men från sjukbädden sände han sin hälsning från Bryssel. I sin text tar Torvalds upp bl.a. klustren som lika väl finns, eller kunde finnas, när vi talar om vår landsbygd. Klustren skiljer sig lite från landsända till landsända, men alla är inriktade på kvalitet, hälsa och renhet. Men de olika klustren har samtidigt många gemensamma drag, då de drivs av strävanden att förbättra sin energianvändning och att komma uppåt i värdekedjan. Torvalds hälsning till Landsbygdsriksdagen följer här:

BÄSTA LANDSBYGDSRIKSDAG

Alltid går det inte riktigt som på Strömsö! Efter föregående veckas studiebesök på Åland hade det varit bättre än bra att komma till Landsbygdsriksdagen och med en viss entusiasm berätta om hur mycket det finns att göra – och hur mycket man kan göra för att skapa en mera levande landsbygd.

I stora ekonomiska sammanhang talar vi för det mesta om kluster. På det området finns det intressanta utredningar och en hel del forskning. På nätet kan ni finna en atlas – en kartbok, som beskriver hur invecklade förbindelserna kring den stora ekonomins framgångar kan vara. Kartboken heter *Atlas of Economic Complexities*. Men det som den ekonomiska vetenskapen elegant klarar av i stora sammanhang, är vi lätt blinda för när det kommer för nära.

Klustren finns lika väl – eller kunde finnas – när vi talar om vår landsbygd. Redan när EU hade godkänt den nya CAP:en talade jag med Mats Nylund, och vi var igen överens om det mesta. Vi talade då om att sätta

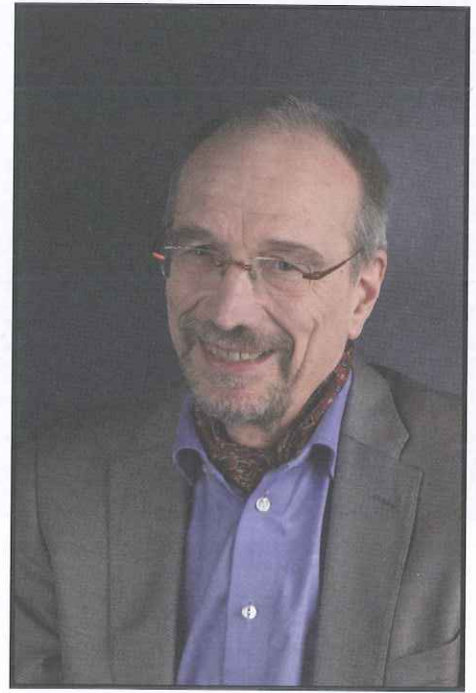
igång en arbetsgrupp för att i god tid börja se över nästa landsbygdsprogram. Varför?

Vi vet med allra största insikt och säkerhet att EU:s kvarnar mal ganska långsamt. Vi vet också att de resurser vi har på landsbygden, har händerna fulla med dagliga åtgärder. Därför finns det hela tiden en överhängande risk för att vi inför nästa CAP – och redan inför CAP:ens granskning – nog har insett att någonting borde göras, men inte haft tid för att riktigt ordentligt granska vad vi kunde göra för vår landsbygd.

Mitt förslag är alltså följande: låt oss för ett ögonblick granska hur den svenska kustbygdens olika kluster kunde se ut. Det kommer att skilja sig lite från landsända till landsända p.g.a. av de strukturer vi har. En del kommer att vara mera inriktade på att utveckla trädgårdsodlingens kluster, en del mera på mjölk och andra på kött. Alla är inriktade på kvalitet, hälsa och renhet. Dessutom finns det ett servicekluster, ett naturkluster och ett turistkluster, som i bästa tänkbara fall kan sitta oerhört väl i alla sammanhang.

Men de olika klustren har samtidigt många gemensamma drag. Alla drivs av strävanden att förbättra sin energianvändning, alla drivs av att komma uppåt i värdekedjan. Och när vi talar om värdekedjan finns det igen begrepp som ”up stream” och ”down stream”, uppåt i varuströmmen och neråt i varuströmmen. För att komma uppåt behöver vi mera samarbete med och kring forskning, för att komma neråt i varuströmmen behöver vi tänka på vad vi kan förbättra oss på och hur vi kan utveckla vår andel av produktionen.

Dessutom. I den diskussion som vi just nu för i Europaparlamentet handlar mycket om innovationer med förleden bio-. Vi har verkligen stora gemensamma resurser om vi bara förmår samla dem och det finns redan

Nils Torvalds. Bildkälla: Wikimedia, Harald Krichel

många exempel på hur enskilda företag har förbättrat sin ekologiska och ekonomiska hushållning genom att utveckla anläggningar för biogaser och biodrivmedel.

Vad kan alltså jag bidra med? Vi har redan lovat ta en delegation från SLC till Bryssel någon gång nästa år. Det enda jag underströk, var att jag inte bara vill ha pappersvändare, utan jag vill också ha hederliga dyngvändare med bland besökarna. Det här initiativet kunde utvidgas till att omfatta också Landsbygdsriksdagens representanter. Men på ett villkor: vi måste vara praktiska, vi måste vara målinriktade och vi måste försöka se utmaningarna så konkret som möjligt.

Sen beklagar jag bara en liten detalj. Jag märkte av en gryende förkylning redan senaste söndag, men på grund av oerhört spännande trialogförhandlingar kring biodrivmedel kunde jag inte lägga mig under täcket. Det hade sina – tjä – naturliga följder. Under de senaste dagarna har jag varit fullständigt däckad.

Det retar mig en hel del, men jag har väl mig själv att skylla!

Av ovan anförda anledning kunde jag alltså inte närvara vid Landsbygdsriksdagen, men jag tillönskar er all tänkbar framgång.

Med mina bästa hälsningar,
Nicke